

Reszegi Zsolt:

EJTŐERNYŐS LÖVÉSZEK¹ ÉS HONVÉD EJTŐERNYŐSÖK. A NÉMET ÉS A MAGYAR EJTŐERNYŐS UGRÓKIKÉPZÉS ÖSSZEHASONLÍTÁSA A NÉMET EJTŐERNYŐS-KIKÉPZÉSI SZABÁLYZAT ISMERTETÉSÉVEL

DOI: [10.35926/HSZ.2021.6.9](https://doi.org/10.35926/HSZ.2021.6.9)

ÖSSZEFOGLALÓ: A német ejtőernyős-alakulatok komoly sikereket értek el a második világháború korai szakaszában, ezzel ösztönözve más államok hadvezetését is saját légi szállítási erőik gyors felállítására. Közéjük tartozott a Magyar Királyi Honvédség vezérkara is, amely túlnyomórészt sikertelenül próbálkozott a német módszerek megismerésével és meghonosításával, így a hazai katonai ejtőernyőzés kényszerűségből alapvetően saját tapasztalatokra hagyatkozva fejlődött. Jelen írás az 1940-ben kiadott német ejtőernyős-kiképzési szabályzatot ismerteti, és ennek egyes elemeit az akkori magyar módszerekkel veti össze.

KULCSSZAVAK: ejtőernyőzés, ejtőernyős-kiképzés, második világháború, Luftwaffe, Magyar Királyi Honvédség

A Magyar Királyság katonai vezetése már a német ejtőernyős fegyvernem kialakulásának kezdetétől kereste a lehetőséget, hogy annak működéséről és kiképzési módszereiről többet tudjon meg. Ezt a sürgető érdeklődést az 1940. év döbbenetes sikerei (Norvégia, Belgium, Hollandia) váltották ki. A magyar vezetés igénye nem volt egyedülálló; számos európai állam némileg megkésve, de fokozott tempóban látott hozzá az ejtőernyős- és légi szállítási csapatok létrehozásához, kiképzéséhez és harcéljárásának kidolgozásához.

Az első levéltári irat 1937-ből származik, amikor német ejtőernyős-ugrótornyok beszerzésére történt kísérlet. A német fél kérésre tájékoztatta a berlini magyar katonai attasét, hogy bár van lehetőség a német ugrótornyok tanulmányozására, a német ejtőernyősöket Junkers Ju 52-es szállítógépekből ugratva képzik ki.² 1940-ben a Honvéd Vezérkar főnöke kívánt információt szerezni a német ejtőernyősök felszereléséről, szervezetéről, alkalmazási elveiről és a velük szerzett tapasztalatokról.³ Többször felmerült, hogy a külföldi (német)

¹ Német ejtőernyős lövészek, ejtőernyős vadászok: A német ejtőernyősöket kezdetben ejtőernyős lövészek is nevezték (Fallschirmschütze), majd az ejtőernyős vadász (Fallschirmjäger) elnevezés vált általánossá. A jelenlegi tanulmány a forrásban szereplő módon, ejtőernyős lövészként nevezi meg a német ejtőernyősöket.

² Reszegi Zsolt: Légi huszárok: Az ejtőernyős csapatnem kialakulása és harcai 1938 és 1945 között. HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum és a Magyar Nemzeti Levéltár Veszprém Megyei Levéltára, Budapest–Pápa, 2013, 13.

³ Reszegi: i. m. 13.

információbeszerzés és helyi tapasztalatszerzés hiánya hátrányokkal járt a szervezés során. Tervbe vették az ejtőernyősszázad parancsnokának külföldi kiküldetését is, ám ez nem valósult meg.⁴ Viszont Vitéz Szentnémedy Ferenc⁵ százados – jelentése szerint – bepillantást nyerhetett olyan, bizalmas német dokumentumokba, amelyek a német ejtőernyős csapatnemről tartalmaztak addig ismeretlen információkat.⁶

Számos, ebben az időszakban megjelent, honvéd ejtőernyősök által írt szakcikk emelte ki azt a tényt, hogy amíg a magyar ejtőernyős csapatnem eljutott a harc készségig, sok nehézséget kellett leküzdenie, elsősorban tapasztalat- és információhiány miatt.⁷ A tragikus veszteséggel induló délvidéki ejtőernyős-bevetés után írt jelentés az ejtőernyős-zászlóalj haditapasztalatának hiányát nevezte meg a probléma fő okaként, és azt állapította meg, hogy a német szervezést kellett volna alapul venni a zászlóalj kiépítése során.⁸

1941. november 1-jén sor került az első magyar tiszti küldöttség (a küldöttség tagjai között volt Tassonyi Edömér főhadnagy és vitéz Szügyi Zoltán alezredes) kiutazására Németországba, a német ejtőernyős-kiképzés tanulmányozására. A következő évben újabb tisztek keresték fel a német ejtőernyős-iskolát, hogy az ottani ugrókiképzést elsajátítsák, megismerjék az ejtőernyős-szervezeti kérdéseket és utánpótlási módszereket. Petneházy Imre őrnagy, Molnár Lajos százados, Ugron István főhadnagy, Pávay Andor főhadnagy és Ajtay Ferenc hadnagy tartozott a kiutazók közé. Wittstockban 1942 őszén három hetet töltöttek el.⁹ 1944 nyarán aztán a III. számú német ejtőernyős-iskola Pápára települt, ahol rendszeresített német csapaternyőre (RZ 20) képezték át az ejtőernyős honvédeket.¹⁰

Milyen volt a német kiképzés, milyen elemeket tartalmazott? Miben hasonlított, illetve tért el a magyar kiképzéstől? A továbbiakban a német forrás bemutatása következik. Lábjegyzetben kiegészítem a magyar kiképzési módszer sajátosságaival, de annyit már itt elárulhatok, hogy a legfontosabb különbség az volt, hogy míg a magyar ejtőernyős-kiképzés részleteiről a háború alatt jelentek meg szakcikkek, szabályzat kiadására mégsem került sor. Ezzel szemben az 1940-ben kiadott német ejtőernyős alapkiképzési szabályzat¹¹ rigorózan és precízen lefektette az ugrókiképzés folyamatát.

⁴ Reszegi: i. m. 14.

⁵ Életrajzi adatait lásd Szakály Sándor: *A magyar katonai felső vezetés 1938–1945*. Budapest, 2003, 328.

⁶ Reszegi: i. m. 14.

⁷ Vadas Mihály: *A légi gyalogságról*. Honvéd Altiszti Folyóirat, VI. évf. 1939/9., 14–20.; vitéz Makray Ferenc: *Szervezési kérdések az ejtőernyős csapatok felállításánál*. Magyar Katonai Szemle, 10. évf. 1940/4., 143–152.; vitéz Makray Ferenc: *Az ejtőernyős csapatok magyar szemmel nézve*. Magyar Katonai Szemle, 9. évf. 1939/9., 142–150.; Kincses Gyula: *Magyar ejtőernyősök*. Honvéd Tiszthelyettesek Folyóirata, IX. évf. 1942/5., 35–49.; Tassonyi Edömér: *Az ejtőernyős csapat alkalmazása*. Magyar Katonai Szemle, 13. évf. 1943/4., 125–128.

⁸ Reszegi: i. m. 15.

⁹ Reszegi: i. m. 125.

¹⁰ Reszegi: i. m. 126.

¹¹ *Die Fallschirmgrundausbildung für die Fallschirmtruppe*. Ausgabe 1940. BA – MA RLD 3/1601.

Birodalmi Légügyi Miniszter
és a Luftwaffe Főparancsnoka

Berlin, 1940. február 10.

Kiképzési Ügyek Főnöke
Szabályzati és taneszköz osztály/L. In. 11
Nr. 1150/40

A légierő 1601. számú szolgálati szabályzata, *Az ejtőernyős alapkiképzés az ejtőernyős csapatok számára* 1940. évi kiadása rögzítette az alapelveket, amelyek alapján az ejtőernyős-iskolában zajló ejtőernyős alapkiképzést végre kellett hajtani, és amelyek az ejtőernyős-kiképzéshez, az ejtőernyős csapatrészek ugrószolgálatához¹² mérvadónak számítottak.

A szabályzat magában foglalja a 7 és fél hetes békekiképzést, a lerövidített békekiképzést (6 és fél hét), illetve a 4 hetes háborús kiképzés leírását.

A L. Dv. 1601, 1940. évi kiadása megjelenésével hatályba lépett.

I. U.
Kühl

I. ÁLTALÁNOS IRÁNYELVEK

1. A gondos kiképzés és az ejtőernyő biztos ismerete előfeltétele az ejtőernyőscsapatok sikeres háborús bevetésének. Az ejtőernyő a biztonság érzését adja az ejtőernyős lövészek és hitet a kitűzött cél végrehajthatóságában.
2. Az ejtőernyős-oktatás, a hajtogatási gyakorlatok és a praktikus előgyakorlatok fontos részei a kiképzés egészének. A tisztek, altisztek és legénység ezek által ismerik meg az ejtőernyő teljesítőképességét és sajátosságát, és teljes bizalmat kell szerezniük önmagukban, illetve ernyőjük teljesítőképességében. A legrások önmagukban növelik az ejtőernyős lövész akarateréjét, gyors elhatározásra való képességét, önbizalmát és bátorságát.
3. A század kiképzéséért stb. az ugrószolgálat¹³ során a század- stb. parancsnok a felelős. A feljebbvalók a század- stb. parancsnokok önállóságát fokozott figyelemmel ellenőrzik a kiképzésnél, és rögtön közbeavatkoznak, mihelyt a kiképzési folyamatban hibákat vesznek észre.

II. TANSZEMÉLYZET

4. A jó kiképzés előfeltétele egy századnál stb. a kifogástalanul előképzett tiszthelyettesi személyzet. Minden tiszttől és altiszttől megkövetelt az ejtőernyőscsapatok tiszthelyettesi posztjának betöltéséhez szükséges alkalmasság. Az ismereteket a tisztek és az altisztek számára az ejtőernyős-iskolában külön tanfolyamokon oktatják. Ezeket a század- stb. kiképzés folyamán a század- stb. parancsnokon keresztül mélyítik el.

¹² A mai modern ugrószolgálat (vagy ugrásszolgálat) feladata a résztvevők eligazítása, az ugrás irányítása, az ugrások ellenőrzése, a szabályok betartása és betartatása. A szolgálatokhoz tartozik az ugrásvezető, a légijármű-vezető, az ugratóparancsnok, a felszerelő parancsnok és a földet érési ügyeletes. https://www.galatech.hu/pg/dir/39-sz_Legugyi-eloiras.pdf. (Letöltés időpontja: 2021. 09. 04.)

¹³ Modern szakkifejezéssel élve ejtőernyős üzem.

5. Az ejtőernyőscsapatok tiszthelyetteseinek többek között a következő tulajdonságokkal kell rendelkeznie: nyugalom, türelmes elfogadás a tanulók hibáival kapcsolatban és fáradhatatlan ténykedés. Az eszközök pontos ismerete, példászerű irányítása, a praktikus előgyakorlatok és a leugrások mintaszerű végrehajtása ezen feladat teljesítését nagymértékben megkönnyítik.

III. KIKÉPZÉSI FOLYAMAT

A. Alap kiképzés

6. Az alapkiképzés az ejtőernyős-iskolában történik. Azzal kezdődik, hogy a tiszthelyettes könnyen érthető módon ismerteti az ejtőernyő típusát. Ehhez kapcsolódik az ejtőernyő hajtogatásának oktatása és az előkészítő gyakorlatok elsajátítása. Emellett zajlik a leugrásnál előírt magatartás oktatása és az ugrószolgálat végrehajtása.
7. Ha az ejtőernyős lövész minden területen elegendő biztosságot szerzett, követi az első ugrás, aminek mindig egyéni ugrásnak kell lennie. Az előkészítő (kiképzőeszköz nélkül és eszközzel végrehajtott) gyakorlatoknak az ugrásnál működésbe lépő ízületeket lazává, a testet hajlékonyá kell formálnia, és a lövést alkalmassá kell tennie arra, hogy minden helyzetben helyesen érjen földet.
8. Az ejtőernyős lövész testi rátermettségére különös figyelmet kell fordítani. A fellépő hiányosságokat minél hamarabb jelezni kell, hogy a csapatorvos az ugrót meg tudja vizsgálni, és szükség esetén ejtőernyős ugrásra alkalmatlannak minősítse. Ebben az esetben a csapatorvos írásos indoklása után az illető kilép az ejtőernyőscsapatok ugróállományából.
9. A kiképzésnél számításba kell venni az emberek szellemi sajátosságát. A tananyagot könnyen érthető formában kell közvetíteni a lövészeknek. Ha létrejön a lövészen a tudatosság, hogy az anyagot nehézség nélkül lehet tanulni, ez az ejtőernyős-szolgálat iránti örömet és önbizalmat éleníti.
10. Az alapkiképzésben az ejtőernyőscsapat valamennyi tisztje, tiszthelyettese és közlegénye részt vesz.
11. Az ejtőernyős lövész alapkiképzése 6 ejtőernyős ugrást foglal magában. Az első ugrás egyéni ugrás 250 m magasról. Ezt sorugrás követi 5-6 emberrel, 200 m magasról, amelynél nem az emberek gyors gépelhagyására, hanem az ugrás közbeni viselkedésére fektetnek különös hangsúlyt (sorugrás nagy időközzel).
A 3. ugrás sorugrás 10-12 emberrel, fegyver nélkül 150 m magasról. Ezt 4. ugrásként egy alkonyati vagy éjjeli ugrás követi, 120 m magasról. Az 5. leugrás során sorugrással 10-12 ember ugrik, fegyver nélkül, 150 m magasról. A hevederzet leoldása után egy meghatározott szakaszon futással, ugrásokkal halad előre a terepen az ejtőernyős lövész, azután lögyakorlatot hajt végre.
12. Az első kiképzés lezárását egy szakasz leugrása alkotja, 120 m magasságból, fegyver nélkül, utána gyülekezés a szakaszkötelékben.

B. Kötelékkiképzés

A befejezett kiképzés után az ugrások kötelékben történnek. Ezeknek az ugrásoknak az elsajátított technikát össze kell kötnie a lezárt harci kiképzéssel.

IV. ELŐKÉSZÍTŐ GYAKORLATOK

A. Talajgyakorlatok

1. Általános

13. A földet éréshez előgyakorlatként mindenféle olyan fizikai torna szolgálhat, ami megfelelően átmozgatja és hajlékonyá teszi a testet. A gyakorlatokat intenzíven kell végezni, hogy az ízületek, az inak, az izmok és a csontok a nyomás vagy húzás okozta túlterheléshez és az ütések erejéhez hozzászokjanak.¹⁴
14. Az esési gyakorlatoknál a fő hangsúlyt arra kell helyezni, hogy a guruló átfordulást úgy alakítsák át egy gurulással, hogy a talajt kevés érzékeny ponton (kézfelület, alsókar, ülep, váll, vádli, talp) érintsék.

2. Előreesés

15. A katona megfeszített testtel, keresztet formázva esik előre, és az esést a karok kinyújtásával, kézfelületekkel és alkarokkal fogja fel. Az ujjhegyek ferdén befelé mutatnak, a fej oldalra fordul. Kezdetben minden esést térden állásból kiindulva kell gyakorolni.

3. Hátraesés

16. Térdeket, csípőt és nyakat behajlítani, fejet és térdeket a mellkashoz nyomni, hátat domborítani. A karok ferdén előre lefelé mutatnak. Ezután az ülepre esni, majd a meggömbített háton gurulni. Az átgurulást meg lehet akadályozni a karok ferdén lefelé történő széttáráásával. A lábak elválnak a talajtól, a térdek felhúzódnak és lazán kinyílnak.

4. Előregurulás

17. Jobb (b.) térdre ereszkedni, bal (j.) láb kinyújtott, teljes talppal a földre helyezve. Jobb (b.) alkart – tenyér a földön – közvetlenül a jobb (b.) térd elé helyezni. Fejet erősen balra (j.) fordítani. Átgurulni előre a jobb (b.) vállon, bal (j.) ülep felén, ennél jobb (b.) lábat kinyújtani, és bal (j.) lábat hajlítani. Bal (j.) térdre érkezni, nyújtott jobb (b.) lábbal.
18. Később az előregurulást állva, állásból és nekifutással gyakorolni. Itt az esési gyakorlatok megkezdéséhez a lábakat és a talpakat összezárva kell tartani.

5. Gurulás hátra

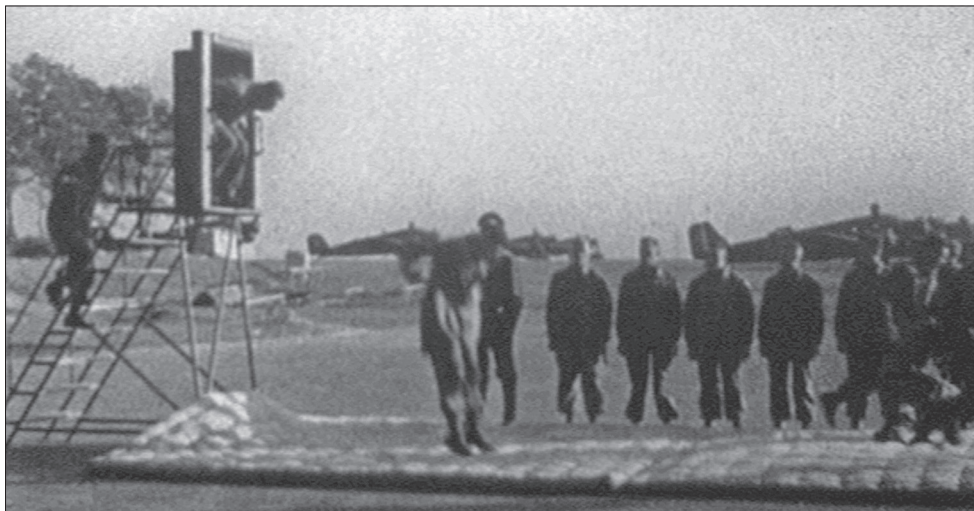
19. Úgy kezdődik, mint a hátraesés. Egy átgurulást a karok nem akadályoznak, hanem segítenek. Fejet balra (j.) fordítani, a mellkasra hajtani, hátrafelé gurulni bal (j.) vállon keresztül – bal (j.) kar kinyújtva – ennél bal (j.) lábat behajlítani, és jobb (b.) lábat kinyújtani. Bal (j.) térdre érkezni, kinyújtott jobb (b.) lábbal, ami a talajt teljes talppal érinti.¹⁵

¹⁴ BA – MA RLD 3/1601. A magyar ejtőernyősöknél a következő sportok kaptak hangsúlyt: atlétika, cselgáncs, ökölvívás, úszás. Sáray Bertalan: Sportkiképzés az ejtőernyős csapatnál. Magyar Katonai Szemle, 13. évf. 1943/10., 201.

¹⁵ A honvéd ejtőernyősök a kiképzést egyszerű talajgyakorlatokkal kezdték és a lábgyakorlatokra fektettek nagyobb hangsúlyt, mivel a földet érés során ez a testrész hárította a mozgási energia egy részét. Hasonló, részletes földet érési talajgyakorlatot nem végeztek.

6. Ugrás a létráról

20. A gyakorlólétráról az előre- és hátragurulást először matracon, később a fűvön fokozódó magasságról kell gyakorolni. Az ugrási magasságot 2 m-ig kell emelni.¹⁶

1. kép Német ejtőernyős lövész ugrása gyakorlólétráról

2. kép Honvéd ejtőernyős ugrása gyakorlólétráról Pápán

¹⁶ Az ugrópadok funkciója hasonló volt, mint a német gyakorlólétra: 1–3 méter közötti magasságú, fából készült egyszerű faállványok voltak, hátsó részükön falépcsővel, vagy rámpával, a pad előtti részen pedig felásott homokkal, hogy a becsapódást tompítsa. Reszegi: i. m. 113.

3. kép Német ejtőernyősök gépelhagyása statikus géptörzsből

B. A hevederzet felerősítése és levétele

21. Miután kiadták a hevederzetet, a lövész először a jobb, majd a bal karját vezeti át a nyíláson, amit a hátheveder és a hasheveder alkot. A hordhevedereket simán kell lefelé a csípő alá húzni és az ülepzinórtatot az ülep alá húzni. A combhevederzetet (amit korábban be kell állítani a pontos méretre) a combtőnél hátulról kell körbevezetni és a karabinerekkel felülről a farhevederzet D-gyűrűjébe beakasztani. Ahhoz, hogy a combhevederzet szorosan a testhez simuljon, fontos, hogy az ember a combhevederzet rögzítésekor egy kicsit előrehajoljon, és a térdeit berogyassa, hogy a hevederzetből kivegye a feszültséget. A tartóhevedereknél először a has-, majd mellhevedert kell bekapcsolni. Mindkét heveder zárja ugyanolyan. A has- (mell-) hevederek szabad végét a csíptető csaton keresztül kell fűzni, méghozzá úgy, hogy először balra fűzzük be, a hevedernél lévő rögzítés és a pecek között balra, majd a pecek fölött áthúzva jobbra kihúzni. A hashevedernél a szabad véget először is a hurkon keresztül kell vezetni, majd föntről a hasheveder és a test között keresztülhúzni. A mellhevedernél megfelelően kell eljárni; azonban a szabad véget a hosszak megfelelően a mellhevedernél szükséges többször körülvezetni.

2. A hevederzet levétele

22. A hevederzet leoldása a következő sorrendben történik: combheveder, mell- és hasheveder. Mialatt az ember a felsőtestét kissé előrehajlítja, és a térdeit kissé berogyasztja, először is mindkét combhevedert leoldja. Azután kinyitja a mellzárát. Ehhez a heveder szabad végét kihúzza és a csíptető csathoz vezeti. Majd a csíptető csatot függőlegesen a mellkashoz

teszi, és a pecket a testhez nyomja. A heveder szabad végét a csíptető csaton keresztül vezeti, amíg a heveder szabad végének az eleje bal oldali irányba nem áll. Azután bal kézzel a szabad véget kihúzza. A jobb kéz ezután finoman kihúzza a mellhevedert a csíptető csatból. Ennek megfelelően lehet levenni a hasi hevedert. Ha mindegyik zárat kioldották, leveti az ember a vászonhevedert.

C. Az ejtőernyő biztonságba helyezése

23. Az ejtőernyő biztonságba helyezését két ember végzi, akik közül az egyik a szállítótáskát¹⁷ az ejtőernyős lövész földet érési helyéhez viszi.
24. Miután az ejtőernyős lövész a hevederzetet kioldotta és ledobta, az ernyőket begyűjtő csoport egyik tagja megfogja az ejtőernyő-kupola csúcsán keresztül futó vezetőzsinórokat, a másik az ernyőt, a belső borítózsákhoz¹⁸ kapcsolódó zsinórzat összefonódó részénél. A tartókötelet a külső borítózsákkal¹⁹ és a hevederzettel együtt átdobja a vállán, hogy ezek a részek ne piszkolódjanak a földön. Az ejtőernyőt a földről felemelve, a hosszra vigyázva kell feszesre húzni, aminél arra kell ügyelni, hogy a csúcsot ne húzzák végig a földön. A csúcsnál álló ember végül felgöngyöli a kupolát a tartókötelek felé. Ha ez megtörténik, a hevederzetet vivő ember vet néhány csomót a zsinórzatra, hogy azok összekuszálódását megakadályozza. A zsinórzatot a kupola körül göngyölik fel. Az összegöngyöltített ejtőernyőt a kupolával és a zsinórzattal együtt a szállítótáskába helyezik. A selyemre ráhúzzák a kitágított külső borítózsákot, majd erre rakják rá a tartóköteleket és a hevederzetet. Itt arra kell ügyelni, hogy a kupola selyme és a vezetőzsinórzat a tartókötelzet fémrészeivel és a külső borítózsák hasonló részeivel ne kerüljön érintkezésbe. A szállítótáskát be kell zárni.

D. Az ejtőernyő begyűjtése

25. A földet érés után az ejtőernyős lövésznek először el kell érnie, hogy az ejtőernyője összeessen. Ezt úgy éri el, hogy a gurulás után, aminek mindig állva kell végződnie, oldalt (jobbra vagy balra) az ejtőernyő csúcsáig elfut. Ezáltal az ejtőernyő magától összehullik. Ha az ember a földet érés után nem tud felállni és a szél miatt a kinyitott ernyő végigvonszolja a földön, a hátára fekszik, elfordítja a testét a bal (vagy jobb) oldalára, szétterpeszti egy kicsit a lábszárait és elkapja először a bal (vagy jobb), majd a jobb (vagy bal) kezével a tartóköteleket alulról a kötelek összesodort része fölött. Szorosan visszafelé meghúzza a hordkötélzetet. Ezáltal az ernyő mozgása egy rövid időközre lefékeződik. Ezt a pillanatot kihasználja az ugró, előrelendíti az eddig összezárt lábszárait, amennyire csak lehet, talpait a földnek támasztja, hagyja magát az ejtőernyőtől felhúzni, és elfut oldalt az ejtőernyő mellett.
26. Ha az ugró az ernyő begyűjtését ilyen módon nem tudja végrehajtani, mert egy testrészével a hordkötélzet közé került, vagy megsebesült, megragad több, egymás mellett lévő hordkötélzetet (zsinórköteget) – végszükségben elég egyet is –, és ezt meghúzza, mialatt az egyik oldalán fekszik, maga felé vonva. Ezáltal is összeesik az ernyő. Az összeesést úgy lehet a legkönnyebben elérni, ha az ember azt a zsinórköteget (hordkötélet) húzza magához, amit a földön talál.

¹⁷ Mai terminológia szerint társzák.

¹⁸ Mai terminológia szerint fékzsák.

¹⁹ Mai terminológia szerint tok.

27. Az ejtőernyő begyűjtését járó motor mögött vagy erős szélben kell gyakorolni. A testet és a kezeket gyakorlóruházattal és bőrkesztyűvel kell védeni.²⁰

E. Gyakorlatok a felfüggesztőkészüléken

1. Irányba fordulás

28. Gyakorlóeszköz:

- – közönséges emelő csigasor kioldókészülékkel,
- – R. Z. 1. hordkötélzet,
- – R. Z. 1. hevederzet.

29. A lövészt a hordkötélzet közvetítésével, ami a csigasor felfüggesztő berendezésébe van bekapcsolva, a hevederzetbe rögzítik, és az emelő csigasorral kb. 1 m magasra felhúzzák.
30. Miután az oktató a tanulónak forgómozgást adott a saját tengelye körül, parancsot ad neki, hogy magát fordítsa szélirányba. A tanuló, aki eddig természetes testtartásban lóg a hevederzetben, ezután a forgómozgást megszakítja azáltal, hogy hirtelen a lábait szétterpeszti és a karjait az oldalához vezeti. Ha így sikerült a forgómozgást megállítania, megpróbál az utasított szélirányban maradni. Ezt úgy éri el, hogy egy jobbra forduláshoz bal lábát előrevezeti, és utána erőteljesen visszalöki. A jobb kar vezeti ki a mozgást ellentétes irányba. A többi testrész vele ellentétesen együtt mozdul. Egy balra forduláshoz értelemszerűen kell eljárni.
31. Amennyiben a tanulónak nem sikerül az utasított szélirányban maradni, akkor az erősebb forgómozgásnak kell engednie, magát egyszer vagy többször a saját tengelye körül megforgatni, majd megpróbálni a szélirányban maradását.

2. Ugrás kioldással

32. Gyakorlóeszköz:

- közönséges emelő csigasor kioldókészülékkel
- R. Z. 1. hordkötélzet,
- R. Z. 1. hevederzet,
- matrac.

33. Ez a gyakorlat úgy kezdődik, mint a „szélbe fordulni” gyakorlat és a leszállás előgyakorlatával folytatódik. Ehhez a tanuló az oktatótól inga- és forgómozgást kap.
34. A tanuló megpróbálja magát a hevederzeten függve egy meghatározott irányba tartani. A gyakorlat alatt az oktató kiáltással jelzi, ahogy a földhöz közeledik. A mindig csökkenő magasságot számokkal tudatja. Az oktató 5 m-es magasságot jelző közlése után a tanulót a kioldókészülékből kioldják. A kioldás után az eddig szétvetett vagy terpesztett lábait villámgyorsan összezárja, térdeit és lábfejeit szorosan összeszorítja, és laza, könnyed lábakkal várja az ütközést a matracon. Ahogy a lábak a talajt (matracot) érintik, az illető megfeszíti az izmait, egyúttal behajlítja a bokákat, térdeket és a csípőt, a felsőtestét előredobja, hogy annak zuhanását a kézfelületekkel és alsókarral felfogja. A tanuló a vállán keresztül előrefelé gurul. A fejet ellenkező irányban a testhez fordítja.
35. A földet érést az elő- és hátralengés közben kell gyakorolni (lásd talajgyakorlatok).

²⁰ A honvéd ejtőernyősök is rendelkeztek rendszeresített ugróruházattal (1939M egybeszabott ugróruha), valamint bőrkesztyűvel. Reszegi Zsolt: Ejtőernyős ugróruházat II. rész. Haditechnika, 49. évf. 2017/5., 60–65.

3. Ugrás a gyakorlólétráról a felfüggesztőkészülékbe

36. Gyakorlóeszköz:

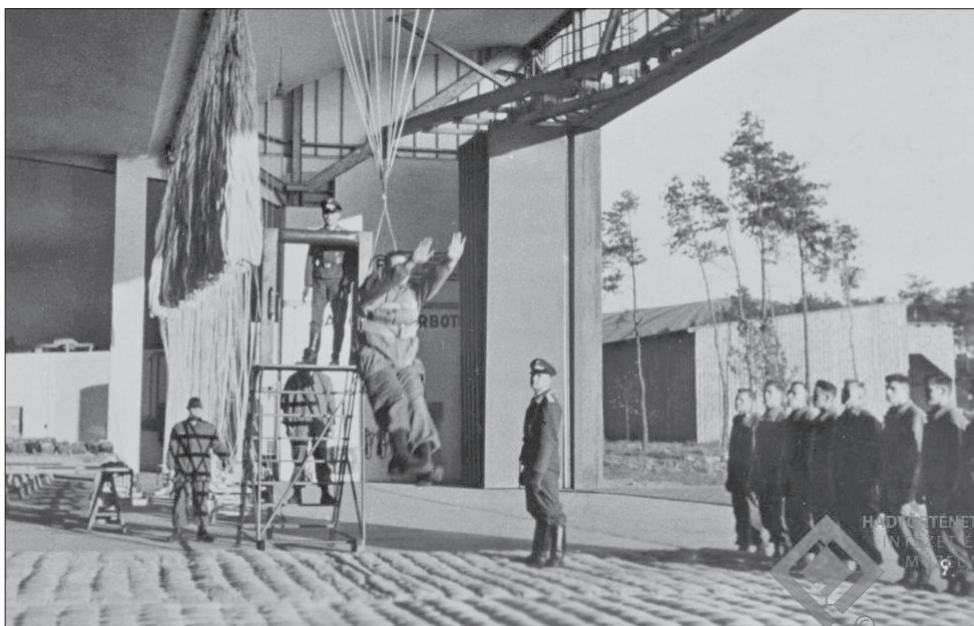
- közönséges emelő csigasor kioldókészülékkel,
- R. Z. 1. hordkötélzet,
- R. Z. 1. hevederzet,
- gyakorlólétra,
- matrac.

37. A tanuló a felvett hevederzettel a gyakorlólétra emelvényének ajtajában áll. A hordkötetek karabinerét a hevederzet fő D-gyűrűjébe kapcsolják; a fő tartókötteleket a felfüggesztő berendezés segítségével rögzítik. A kioldó berendezést biztosítják, hogy ne oldja ki magát a felfüggesztőkészülékből.

38. A felfüggesztő berendezést csak addig emelik magasba, hogy a tanuló e gyakorlat kiindulóállásánál ne legyen akadályozva, hanem szabadon tudjon mozogni.

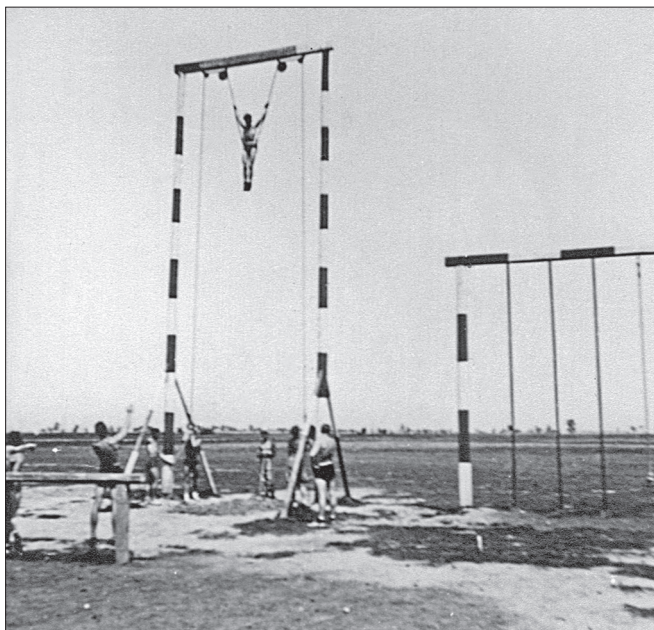
39. A kiindulóállás hasonló, mint a szállító repülőgépből való ugrásnál (lásd „Egyes ugrás a szállító repülőgépből”). Az oktató parancsára (ütés az ülepre) az ugró végrehajtja az ugrást a gyakorlólétráról értelemszerűen úgy, mint az egyes ugrást a szállítórepülőből.

40. A felfüggesztőkészüléken az előrelendülés végén a tanuló 180°-kal elfordítja magát, és hagyja magát a platformra visszalendülni.²¹

4. kép A hevederzet rögzítve a felfüggesztő berendezésen; német ejtőernyősök ugrása folyamatban

²¹ A honvéd ejtőernyősök egyszerűbb szerkezeten gyakorolták a földet érést, a szabadesést, ez volt a „bitó” vagy más néven az „akasztófa”. A gyakorló a lábait a kötelek alsó végein található hurkokba dugta, kezeivel megmarkolta a lábait tartó köteleket a feje felett. A köteleket átvezették egy-egy csigán, végeiket pedig a földön lévő honvédek tartották. Amikor az oktató kiadta a parancsot, elengedték a köteleket, a gyakorló pedig szabadeséssel zuhant a föld felé, lábait szorosan összezárva, mellkasát előre feszítve. A földet érés előtt a honvéd megrántotta a köteleket, ezáltal a végükön lévő ellensúlyok lefékeztek az esést. Ezen az ejtőszerkezeten fokozatosan növelték az ejtési magasságot a maximumig.

5. kép Honvéd ejtőernyősök gyakorolnak a „bitón”

V. MAGATARTÁS AZ UGRÁSKOR

A. Magatartás az ugrás előtt

41. Az ugrás előtt lelkiismeretesen ellenőrizni kell az ejtőernyőt és a csomagolást. Mindenkinek magának kell ellenőriznie a saját ejtőernyőjét, összehajtogatnia és csomagolnia.²² Csak a csomagolási előírásban álló segítő támogathatja őt ebben. Az oktató mindössze ellenőrzi a végrehajtást.
42. Olyan ejtőernyőt, amit nem a tiszthelyettes felügyelete alatt hajtogattak, nem szabad ugráshoz használni.
43. Ha egy ugráshoz becsomagolt ernyőt kinyitottak, úgy nem szabad azt még egyszer újra lezárni. Az ejtőernyőt inkább újra kell hajtogatni.
44. Ugrás előtt a lövésznek fel kell vennie a különleges és védőruházatot. Az ugró a kiosztott védőruházatot köteles viselni; nem saját belátása szerint dönt arról, hogy melyik részt veszi fel. A rugalmas bokavédő pályát orvosi rendelkezésre fel kell tenni.
45. Az ugrás előtt a másodparancsnok²³ ellenőrzi az emberei ruházatát, hevederzetét, az elhelyezést és az ejtőernyő állapotát.
46. A ruházatnál arra kell ügyelni, hogy minden zseb zárva legyen, kiálló részek (gombok, csatok stb.) ne legyenek útban. A csizma helyes zsinórzatát (fűzését) ellenőrizni kell. Mindenkinek fel kell vennie a kiosztott védőruházatot.

²² Mai terminológia szerint tokba zárnia.

²³ Parancsnokhelyettes.

47. A hevederzetet gondosan ellenőrizni kell. A mell- és hashevedernek a szabályzatnak megfelelően zárva kell lennie. Mindkét hevedernél azt kell megvizsgálni, hogy nem túl lazák-e, vagy nem túl szorosan vannak-e meghúzva. Az ellenőrzés kiterjed továbbá a helyes fekvésre és a combheveder szabályszerű rögzítésére.
48. Az ejtőernyőt háternyőként kell felerősíteni. Négyeszer körbetekert (háromszoros fonású, olajzöld) biztonsági szállal kell a hátheveder gyűrűjébe rögzíteni az ernyőt. A hordkötél karabinerét fölülről kell a hordheveder fő D-gyűrűjébe beakasztani, és biztonsági szeggel biztosítani.
49. Magánál az ejtőernyőnél a másodparancsnok ellenőrzi a külső borítózsák záródását és biztosítását. A bekötőkötél előírt helyzetét és annak biztosítását gondos vizsgálatnak kell alávetni.
50. A vizsgálat után a lövésznek arra kell ügyelnie, hogy ügyetlen mozdulattal, ütközéssel stb. a törő- és biztosítóhelyet²⁴ ne hagyja megsértve, és hogy a bekötő kötele a biztosításától (rögzítés a rögzítőgyűrűben) a karabinerig szabadon lógjon. Tilos a bekötőkötél szabad végét a karabinerrel valahogy a hevederzethez rögzíteni. A kötélt szabad végét mindig – tehát alaphelyzetben is – a bal kézben kell tartani.
51. Maga az ugrás úgy megy végbe, ahogy az le van írva az Ugrási módok szakaszban.

B. Viselkedés és testtartás a leereszkedés alatt

52. Miután az ejtőernyő kibomlott, az ember nyugodtan hagyja magát a hevederzeten (vászonheveder) lógni. A testnek ekkor lazának kell lennie, a karok és a lábak szabadon lógnak lefelé. A saját tengely menti forgómozgással szemben a lövésznek nem szabad ellenállnia. Ez a forgómozgás az ejtőernyő kibomlásához szükséges. A zuhanás első szakasza alatt tehát az ejtőernyős lövésznek semmi dolga sincs.
53. Körülbelül 30 m-re a földtől a katonának, ahogy azt a gyakorlókészüléken tanulta, a szél irányába kell fordulnia.
54. A kiképzésvezető a földről hangosbeszélőn keresztül ad utasításokat a lövésznek.²⁵

C. Földet érés

55. Röviddel a föld felett az ember villámgyorsan összezárja a lábait, amelyek a szélbe forduláshoz megfeszítve, vagy szétterpesztve voltak. A talpát és a térdét szorosan összenyomja. Ekkor mindkét lábnak ugyanolyan magasan kell lennie. Ezek így egy fellépő felületet hoznak létre. Jóllehet a combok még lazán lógnak, ennek ellenére minden izom készen áll, hogy a földre való érkezéskor működésbe lépjenek. A lábak érintik a talajt, a lövész behajlítja a bokáit, a térdeit és a csípőjét, és ehhez kapcsolódva egy előreguruló átfordulást (vagy hátrafelé végzett guruló átfordulást) végez. Esés, hemperedés és felállás között nem szabad szünetet tartania.²⁶ A gurulás után elfut az ejtőernyő oldala mellett, és ezzel összejejtí azt.

²⁴ Törő- és biztosítóhely; az a rész, ahol az R. Z. 1. típusú ejtőernyő biztosítószége a külső borítózsák (mai terminológia szerint tok) rögzítőgyűrűit összeköti.

²⁵ Balanyi János ejtőernyős őrmester visszaemlékezése szerint megafonon (hangosbemondón) keresztül kapták az utasítást a földet érést megelőzően. Balanyi János: Ejtőernyős vándorugrás. Honvéd Tiszthyettesek Folyóirata, X. évf. 1943/6., 55.

²⁶ A föld felé közeledve az ugró kinyújtotta lábait, izmait megfeszítette és megfogta a feje fölött a hevedereket. A leékezés pillanatában erősen belerántott a hevederekbe, ezáltal valamennyire csökkentette a földet érés erejét és hagyta magát eldőlni tetszőleges irányba. Mindkét lábbal egyszerre ért talajt, térdeit kissé behajlította. Reszegi: i. m. 121.

56. Tilos a szélirányra oldalvást földre érkezni, a földet érésnél feszes, vagy szétterpesztett lábakkal talajt érni. Álló testhelyzetű földet érés kapcsolódó guruló átfordulás nélkül tilos.²⁷

D. Magatartás a földet érés után

57. Földet érés után az ugrónak mindenekelőtt el kell érnie, hogy az ejtőernyője összeessen. A végrehajtás a IV. D. (az ejtőernyő begyűjtése) után történik.
58. Ha ez megtörtént, az egyes és sorugrásnál leoldja és ledobja a hevederzetet. Az egyes ugrásnál az ugró a leszállási helyénél marad, mialatt a sorugrásnál nem kell a lehető leggyorsabban a gyülekezési helyhez mennie.
59. Fegyverrel történő sorugrásnál megfelelően kell eljárni, azonban a katona a gyülekezési helyhez haladva, útközben megnyitja zubbonyának a mellrészét, előhúzza a derékszíját és futás közben felcsatolja.
A további tevékenységet a „sorugrás fegyverrel” című fejezetben ismertetik.

VI. UGRÁSMÓDOK

A. Egyes ugrás

1. A bekötőkötél rögzítése

60. Az ember a szállító repülőgép bal oldalán foglal helyet, éspedig az ajtó melletti első ülésen. Vele szemben ül a parancsnok.
61. A bekötőkötél rögzítése a „Felkészülni!” parancsra történik. Erre a parancsra feláll az ugró, megragadja a jobb kezével a bal hossztartót az ülése magasságában, és a bal kezével átadja a parancsnoknak a bekötőkötél szabad végét. Ő rögzíti azt a karabinerrel a szállítórepülő mennyezetén elhelyezett felhúzómű drótkötélen, mégpedig úgy, hogy a karabiner nyelve jobbra (a repülési irányba) mutasson. Saját biztonságára való tekintettel az ugró ellenőrzi ezt, és megbizonyosodik, hogy a bekötőkötél megfelelően van rögzítve (húzás a bekötőkötélen).
Ezután tesz néhány lépést előre, míg nagyjából az ajtó elülső kapaszkodó fogantyújánál nem áll. Jobb kezével a bal hossztartóba, bal kezével a felhúzó berendezés hárompontos merevítőjének bal oldali felső drótkötelébe kapaszkodik.²⁸

2. Felkészülés az ugrásra

62. Ahogy a repülőgép az ugróterülethez közelít, az ember a „Felkészülni az ugrásra!” parancsra a szállító repülőgép ajtajába lép. Erre a parancsra megragadja a jobb kezével az ajtó elülső fogantyúját, bal kezével a hátsó fogantyút. Ezután jobb lábát az elülső

²⁷ Tilos volt egy lábra földet érni, vagy mereven tartott, megfeszített lábizmokkal földet érni, mivel ezek töréssel, vagy egyéb sérüléssel járhattak. Reszegi: i. m. 121.

²⁸ A legfontosabb különbség a német és a magyar ernyőtípus között a nyitási mód; a német RZ-ernyősaladót csak bekötött ugrásra lehetett használni, míg a magyar H 39. ernyőket, bekötött és kézi kioldással is lehetett nyitni. A honvéd ejtőernyősök 3-4 ugrás után már kézi nyitással is ugorhattak. Ez lehetőséget biztosított bekötött, alacsony nyitási, valamint kézi kioldású, nagy ugrási és alacsony nyitási magasságú ugrásokra.

fogantyú lábához, a balt az ajtó hátsó széléhez helyezi. Mindkét lábfeje nagyjából a repülőgép ajtajának küszöbe felett lógjon ki. Ha az ember így áll az ajtóban, könnyedén behajlítja mindkét térdét, felsőtestét előrehajlítja annyira, hogy az ugrásnál a háton található ejtőernyő ne tudjon az ajtó felső szélén fennakadni. A tekintet a bal szárny bal külső végére irányul.

3. Ugrás

63. Az ember megkapja a jelet az ugrásra (ütés az ülepre vagy a lábra), felsőtestét megfelelő mértékben előrehajlítja, és a kezek előrelendítésével, a fej behúzásával és a lábak egyidejű kinyújtásával erőteljesen eltolja magát a padló szélétől. Az ugrási irány párhuzamos a szárny hátsó részének szélével. Az ugrás után a testnek a levegőben vízszintesen kell feküdnie.²⁹ Mihelyt a nyitási folyamat véget ért, a parancsnok behúzza a bekötőkötélet és a belső burkolózsákot, valamint leoldja a karabinert a felhúzómű drótkötéléről.

B. Sorugrás fegyver nélkül

1. Beszállás és a helyek elfoglalása

64. Az ejtőernyős lövésraj fordított sorrendben foglalja el a helyét a repülőgépben, tehát legelőször a rajparancsnok-helyettes, azután a 10., 9., 8., 7., 6., 5., 4., 3., 2., 1. lövész, végül a rajparancsnok. Minden ember a számára kijelölt helyet foglalja el. A jobb oldalon ül (az ajtótól számítva) a rajparancsnok és a 2., 4., 6., 8. és 10. lövész, a bal oldalon az 1., 3., 5., 7., 9. és a rajparancsnok-helyettes.³⁰

2. A bekötőkötél rögzítése

65. A bekötőkötél rögzítésére a parancsot („Felkészülni!”) az ugratóparancsnok³¹ adja ki. Erre a parancsra felemelkednek az ugrók üléseikről, felállásuk sorrendjében, egymás után. A rajparancsnok átlép a jobb oldalról a bal oldalra, bekötőkötélnek karabinerét beakasztja a felhúzómű drótkötélebe, méghozzá úgy, hogy a karabiner nyelve jobbra nézzen, tesz pár lépést előre, amíg nagyjából az ajtó elülső kapaszkodójának vonalába nem ér. Jobb kezével a bal hosszartóba kapaszkodik, mialatt a bal kezével a bekötőkötélbe fogódkodik, közvetlenül a karabiner alatt. A kézhát a test felé mutat, a hüvelykujj lefelé, nem szabad a bekötőkötélnél fogni vele. A bekötőkötélnek a kéz és a biztosító állás között szabadon kell lennie.

²⁹ Kézi kioldással történő ugrás során az ugró egyik kezét az oldalához szorította (más tapasztalat szerint a kezeket a mellkas előtt keresztbe fonva), a másikkal megfogta a kézi kioldót és kilépett a repülőgépből. Késleltetett nyitással történő ugrás esetén az ugró úgy ugrott ki a gépből, mint egy műugró, hogy elérje az ugrás utáni, kb. 60-70°-os fejfelé lefelé zuhanó testhelyzetet. Amennyiben az ejtőernyős megfogta az ajtót, akaratlanul is később engedte el, minek következtében hosszirányú forgást kaphatott, mely összetekkerhette az ernyő zsinórzatát. A lábakat összezárván kellett tartani, hogy a nyíló ernyő zsinórzata ne akadjon beléjük. Reszegi: i. m. 124–126.

³⁰ Mivel írásban lefektetett kiképzési szabályzat nem létezett, a magyar ejtőernyősök a gyakorlatok során tapasztalták ki az ejtőernyős ugrások folyamatát a különböző géptípusokból. Ezekről a korabeli szakcikkék számolnak be. A Caproni Ca-101/3m fedélzetén a motorzaj miatt nem lehetett kommunikálni, így a földön megbeszélte sorrendben szálltak be az ugrók a gépbe. A Savoia-Marchetti SM.75 típusnál kétféle sorrend ismert; az oktató 1–10-ig megszámozza az ugrókat és így szállnak be a repülőgépbe. A másik verzió szerint az ejtőernyős honvédek fordított sorrendben foglalnak helyet a gépben. Reszegi: i. m. 117–118. Sajnos a Fiat G.12 típusal végrehajtott ugrásokról nincs pontos információ, így csak feltételezni lehet, hogy az SM.75-ből végrehajtott módon és sorrendben ugrottak.

³¹ Mai terminológia szerint ugratásvezető.

66. Időközben az 1. sz. lövész feláll és a bekötőkötélnek karabinerét beakasztja a felhúzómű drótkötélébe. Felzárkózik a rajparancsnokra úgy, hogy közvetlenül mögötte áll. A többi lövész és a rajparancsnok-helyettes tevékenysége értelem szerinti. A bekötőkötél rögzítése után tehát a raj sorban áll a rajparancsnok mögött a szállítórepülő bal oldalán, jobb kéz a bal hossztartón, bal kéz a bekötőkötélen.

3. Felkészülés az ugrásra

67. Ahogy a gép közeledik az ugróterülethez, úgy következik a parancs: „Felkészülni az ugrásra!” A rajparancsnok az ajtóba áll, a raj felzárkózik előre. A rajparancsnok és a sorban öt követő minden egyes ember testtartása és testhelyzete ugyanaz, mint az egyes ugrásnál a szállítórepülőből történő ugrásnál.

4. Ugrás

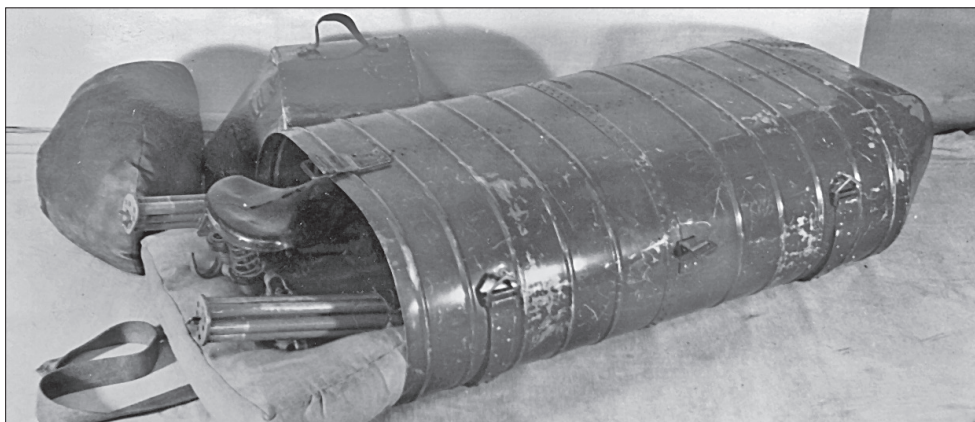
68. Megkapja a rajparancsnok a jelzést (kürt) az ugrásra, elhagyja a szállító repülőgépet az előírt testtartásban. A raj maradéka gyorsan, kapkodás nélkül követi őt.

69. A bekötőkötélek és a belső borítózsákok behúzását a felügyelő³² végzi.

C. Sorugrás fegyverekkel

1. A fegyverkonténerek berakodása

70. Minden ejtőernyős lövészraj feladatának végrehajtásához több fegyverkonténer³³ tartozik. Minden fegyverkonténerbe a raj egy részének fegyvereit csomagolják be. A fegyverkonténereket a belső csörlőkészülékkel³⁴ a bombavető nyílásokon keresztül felhúzzák és a kioldószerkezeten rögzítik. A teherernyők bekötőkötélét karabinereikkel a teherfelhúzó mű drótkötélén rögzítik. A fegyverkonténerek feltöltését a szállítószázad pihenős személyzete végzi az ejtőernyős csapatrészek felügyelete alatt.

6. kép Magyar ejtőernyős konténer, szétszerelt rádióval

³² Mai terminológia szerint segédugrató.

³³ A honvéd ejtőernyősök számára is rendelkezésre állt fémfalú ledobókonténer, amelyet a rendszeresített SM.75 ejtőernyős szállítógépből le tudtak dobni.

³⁴ Heissvorrichtung: olyan szerkezet, melynek segítségével a fegyverkonténert be tudták csörlőzni a Ju 52-es bombavető nyílásába.

7. kép Német ejtőernyős konténer³⁵

2. A bekötőköttelek rögzítése, felkészülés az ugrásra és kiugrás

71. A beszállás a repülőbe, a helyek elfoglalása, a bekötőköttelek rögzítése és a felkészülés az ugrásra úgy következik, mint a fegyver nélküli sorugrásnál. A parancsokat, amiket előre leegyeztetett jelzésekkel helyettesítenek, az ugrásvezető adja ki. A fegyverkonténerek kioldásáért a fedélzeti rádiós a felelős.
72. A bekötőköttelek és a belső borítózsákok behúzásáért a felügyelő, a teherernyők köteleiért a fedélzeti rádiós a felelős.

3. A fegyverek felvétele

73. Földet érés után a lövész leoldja a hevederzetet és eldobja azt. Azután, amilyen gyorsan csak lehetséges, a gyülekezési helyre megy, ami számára mindig fegyverkonténerének földet érési helye. Odafelé úton kinyitja a zubbonyát, előhúzza a derékszíját és futás közben felcsatolja.
74. A fegyverek felvétele a fegyverkonténerek földet érési helyénél vagy fedezékben történik. Ha a fegyverkonténert ott helyben kipakolják, az az ugró, aki legelőször a konténerhez ér (előírás szerint a rajparancsnok stb., a 4. és 9. lövészek), leoldja a karabiner kampót a gyűrűkről. A fegyverkonténer reteszeit kinyitják, a fegyverkonténert felnyitják. Minden lövész kiveszi a fegyverkonténerből saját fegyverét, lőszerét és felszerelését, majd a terep kihasználásával a rajparancsnoka által kijelölt gyülekezési helyre megy.
75. Mivel az egyes katonák beérkezése a fegyverkonténerhez nem mindig az ugrás sorrendjében történik, minden egyes ember tevékenységét nem lehet konkrétan megállapítani. Ezért addig kell oktatni minden egyes embert, amíg a fegyverek kipakolása stb. fennakadás nélkül és gyorsan megy.

³⁵ Bundesarchiv, Bild 101I-304-0634-07 / Funke / CC-BY-SA 3.0. (Letöltés időpontja: 2021. 07. 13.)

76. Ha a fegyverek kivétele fedezékben történik, úgy előtte a teherernyőt le kell oldani. A fegyverkonténert a négy fogantyúnál kell megragadni és fedezékbe vinni. Ott ki lehet pakolni és felvenni a fegyvereket.
77. A kipakolást és a felvételt (számbavételt) sötétségben is gyakorolni kell.

D. A tiszthelyettes feladatai az ugrószolgálat alatt

1. Általános

78. Az ugrószolgálat a kiképzés megkoronázása. A tiszthelyettes számára ez a legnagyobb mértékű felelősség. Szakszerű leugrásától és ellenőrzésétől, hidegvérűségétől függ a lövészek élete és egészsége. Nyugodtságát, képességét és tudását az alkalmazott eszközök biztonságosságáról az ugrás előtt a repülőgépben még egyszer tudatosítania kell a tanulóknak. Csak azoknak a tiszthelyetteseknek szabad az ugrást végrehajtani és ellenőrizni, akik megfelelő kiképzésben részesültek. Az oktató viseli a felelősséget ezen tiszthelyettesek beosztásáért.

2. Az egyes ugrás

79. Az egyes ugrásnál egy ugratóparancsnok beosztása szükséges. Feladatait az ugrásról a VII. szakasz, F rész, 129. pont ismerteti.
80. Az ugrásnál az embereknek a kívánt pont fölötti ugrásáért és a felszerelések ellenőrzéséért ő a felelős. Az ugratóparancsnoknak ki kell zárnia az ugrásból az ugrás előtt az erőteljes izgatottság világosan látható jeleit mutató embereket (hirtelen kiütköző sápadtság vagy vörösség, erős verejtékezés stb.), akik mozgási bizonytalanság tüneteit mutatják, vagy tétováznak a felkészülésnél.
81. Az ugrásvezető³⁶ helye az ajtó közelében van. Az ajtóból és az ablakból figyelve megállapítja a kiugrási hely közeledtét. A kiugrási hely előtt időben kiadja a parancsokat az ugrásra való felkészülésre a VI. szakasznak megfelelően. Ezeket nyugodt hangon adja ki. A végrehajtást minden részletében legpontosabban felügyeli. Különösen arra kell figyelnie, hogy a bekötőkötél karabinere előírászerűen legyen rögzítve, hogy a bekötőkötél az ernyőtől szabadon fusson a kioldószerkezetbe (kihúzóműbe³⁷), kiváltképp, hogy az ne csavarodjon az előrelépő emberekre vagy végtagjaikra. Itt ismét különösen oda kell figyelnie, amikor az ugró az ajtóba lép. Arról kell gondoskodnia, hogy az ugró, amíg hajlított térdű pozíciót vesz fel, ejtőernyőjével az ajtó felső szélébe ne ütdjön be. Az ajtóból és az ablakon keresztül megfigyelve megállapítja a repülőgép helyzetét az ugróterület felett. Itt megadja az ugróknak a jelet (ütés az ülepre) az ugrásra. Ha megállapítja, hogy az ugróterületre a repülőgép-vezető rosszul repült rá, vagy egyéb esemény következik be, amik a sikeres ugrást akadályozzák, az ugrót, ha ő már az ajtóban áll, a hordkötélnél megragadva megakadályozza az ugrásban, és a szállítórepülőbe behúzza.³⁸

³⁶ Mai terminológia szerint ugrató; az ugrásvezető a földön a teljes folyamatért felelős szolgálati személy. Dr. Boldizsár Gábor ezredes közlése.

³⁷ A kihúzómű ebben az esetben a repülőgép belsejében végigfutó, a két végén a géptörzshöz rögzített drótkötelet jelenti.

³⁸ A honvéd ejtőernyősöknél egy tapasztalt ugratótisztt figyelte meg az újoncokat a repülés alatt és az ugrás előtt, ellenőrizte a földön a felszerelésüket, határozta meg az ugrási sorrendet. A német ejtőernyősök felszerelésének ellenőrzését lásd a 108. és 128. pontnál.

82. Az ilyen jellegű ugrás csak a gyakorló kiugrási helyeknél történő ugrásoknál engedélyezett, amelyek rárepülési iránya és a dobási hely pontosan ismert. Más esetekben az ugratóparancsnok és a felügyelő segítségével kell ledobni, mint ahogy az a C. Sorugrás fegyverekkel részben ismertetésre került.

3. A sorugrás

83. A sorugrásnál egy ugratóparancsnok és egy felügyelő beosztása kötelező. Az ugratóparancsnok az ugrók dobásáért, a felügyelő az emberek és az eszközök felügyeletéért felelős.
84. Ledobásra és ugrásra csak helyi és ismeretlen terepen végrehajtott bevetés után kerülhet sor.
85. Helyi repülésen olyan repüléseket kell érteni, amelyeknél rögtön a felszállás után a repülőtérre vagy a repülőter közvetlen közelében fekvő terület fölé repülnek rá, ott ledobják az ejtőernyős lövészeket és a repülőtérre rögtön ismét leszállnak.
86. Ismeretlen terepen végrehajtott bevetések olyan repülések, amelyeknél hosszabb repülés után egy idegen ugrási helyen dobják le az ejtőernyős lövészeket.
87. Az ugratóparancsnok és a felügyelő helye a repüléskor, ugráskor és visszarepüléskor ugyanaz, méghozzá az ugratóparancsnoknak a vezetőállás közepén, a felügyelőnek a hátsó rakodótérben van, ugrássegítő eszközöket alkalmazhatnak, „célkereszt” vagy „ugrási céltábla” formájában.
88. Gyakorlóugrásoknál, helyi repüléseknél stb. nem kötelező a megfigyelő alkalmazása, ha az ugratóparancsnok az ugrási területet és a rárepülés útvonalát pontosan ismeri.
89. A felügyelő, ahogy az egyes ugrásnál, ismét ellenőrzi az ugrót és az eszközt. A felkészülésnél a karabinerek helyes beakasztására és a lövészek helyes kéztartására ügyel. Gondoskodik arról, hogy minden ugró ellenőrizze a sorban előtte álló ember bekötőkötélének szabad helyzetét. A legutolsó ugró megadja a jelet, hogy minden rendben. Az ugrás alatt figyelme leginkább ismét a bekötőkötélre irányul. Itt arra kell ügyelnie, hogy a bekötőkötél karabinere a hárompontos merevítőig siklik. Szükség esetén jobb kezének kézhátával utánatolja a bekötőkötélet. Ha bekövetkezik egy olyan helyzet, ami az ugrás megszakítását követeli, gyorsan kinyújtja a bal kezét a következő ugró mellkasa előtt, és megakadályozza az ugrásban. Sorugrás alatt az ajtón keresztül megfigyelve meggyőződik, hogy elérték-e az ugrási hely határát, vagy egyébként egy olyan területet, ami az ugrást nem teszi lehetővé. Ebben és más olyan esetekben, amik nem teszik lehetővé az ugrást, meg kell szakítani azt.
90. Ha egy sorugrást fegyverekkel hajtottak végre, úgy a fedélzeti rádiós gondoskodik a fegyverkonténerek kioldásáról. Ez mindig a megközelítés irányának és a raj gyülekezésének függvényében zajlik, és előre meg kell határozni.
91. Raj ugrásánál csak a harci kötelék parancsnoka van jelen. Helye a középső repülőgépen van. Átveszi a teljes raj ugrásának parancsnokságát, amikor az ugrási hely láthatóvá válik. Kijadja a parancsokat a középső repülőnek, mintha a gép egyedül repülne és jelezni szeretné az ugrást, és a szomszédos gépeknek is zászlójelzéssel az ugrásra. Ezeket a zászlójelzéseket a szomszédos repülőkből a megfigyelő szóban és a kürttel adja tovább, úgy, mintha az egyedül repülő gép³⁹ adna le ugrójelzést.

³⁹ A megfigyelő ezzel saját magának adja ki a parancsot.

Ennél jelzi:

92. A zászló egyszeri kinyújtása és újra behúzása: „Felkészülni!”
 A zászló ismételt kinyújtása: „Felkészülni az ugrásra!”
 A zászló behúzása: „Leugrás!”
 A zászló lassú ki- és behúzása: „Parancs visszavonva, nem ugrani!”

VII. AZ UGRÁS VÉGREHAJTÁSA

A. Általános

93. Az ugrószolgálat végrehajtása békeidőszakban a megfelelő időjárási helyzettől függ. Az időjárási állomás vezetőjének közlése alapján dönti el a tancsoport vezetője, zászlóaljparancsnok stb., hogy a kijelölt ugrószolgálatot megtartják-e.
94. Az ugrószolgálat végrehajtásához a következő szélerősségek maximális értéke érvényes m/s-ban:
- 4 m/s szélerősségnél, 6 m/s-ig növekvő széllelkésekkel az első ugrás,
 - 5 m/s szélerősségnél, 7 m/s-ig növekvő széllelkésekkel a 2–4. ugrás,
 - 6 m/s szélerősségnél, 8 m/s-ig növekvő széllelkésekkel az 5. ugrás esetében,
 - 7 m/s szélerősségnél, 9 m/s-ig növekvő széllelkésekkel befejezett kiképzés után.
- Puha talajnál (homok, szántó föld stb.) az első ugrás után ilyen értékekből lehet kiindulni. 12 m/s a legnagyobb szélerősség, aminél befejezett kiképzés után előnyös talajviszonyok mellett ugrani lehet.⁴⁰
95. Az időjárási állomás vezetőjének jelentésében az időjárási helyzetről, különösen a szél-erősségről és -irányról felvilágosítást kell adnia.
96. Különbséget kell tenni fényes nappal, alkonyatkor vagy este végrehajtott ugrások között.

B. Felügyelet

97. Minden ugrószolgálatnál kötelező:
- egy tiszt mint vezető,⁴¹
 - egy tiszt mint a gyakorló csoport (raj) parancsnoka,
 - egy szanitéc mint csapatorvos,
 - egy altiszt mint felügyelő felszálláskor,
 - egy írnok az ugrási fogalmazvány vezetésére,
 - egy meteorológus, a vezetők tanácsadójaként.
- Ha az előírányzott rendfokozatok nem állnak rendelkezésre, helyetteseket jelölhetnek ki. A vezetőnek azonban mindig egy tisztnek kell lennie; a gyakorló csapat parancsnokaként beoszthatnak szükség esetén egy őrmestert is.
98. Az altisztek és legénység kiválasztásánál, akiknek ezen módon bővített felhatalmazást adnak, a század- stb. parancsnok a felelős.
99. A vezető a teljes ugrószolgálatért felelős.

⁴⁰ Egy bizonyos szélerősség felett tilos volt ugrást végrehajtani; ezt újonc ugrók számára 10 km/h-ban (2,77 m/s), gyakorlott ugróknál 20 km/h-ban (5,55 m/s) határozták meg. Szokolay Tamás százados szerint vitéz Bertalan Árpád őrnagynak volt tulajdonítható az a döntés is, hogy 10 km/h-nál nagyobb szélben nem szabad gyakorlóugrást végezni kezdő ugrókkal. Reszegi: i. m. 121–122.

⁴¹ Az ugrásvezető mint a fő szolgálati személy. Dr. Boldizsár Gábor ezredes közlése.

C. Felkészülés az ugrásra

100. A század- stb. parancsnok a megkezdett ugrószolgálat előtt időben készítet magának egy jelentést az időjárás helyzetről, és ezt a jelentést a tancsoport vezetőjének, zászlóaljparancsnoknak stb. az ugrószolgálat engedélyezése céljából továbbadja. A század- stb. parancsnok jelentésének időpontját a tancsoport vezetője, zászlóaljparancsnok stb. szabja meg.
101. Az utasításba adott ugrószolgálat előtt elegendő időt kell az előkészületre szabni, hogy a csapatok ezeket nyugodt körülmények között ismerjék meg.
102. Az ugrószolgálat kezdete előtt a gyakorló csapat parancsnoka jelenti a vezetőnek az ugrásra készen álló különítményt. Egyidejűleg jelenti, hogy ellenőrizte a ruházatot és az ejtőernyőket, és ezeket az előírásnak megfelelően rendben találta.
103. Ezzel egy időben jelent a vezetőnek:
- a személyzet legidősebb tagja a startkész szállítórepülőkről és személyzetről,
 - a szanitéctiszt a mentőjármű és tűzoltóság készenlétéről,
 - a gépjárművek parancsnoka a gépkocsik és személyzet előkészítéséről (ha beosztották).
- A vezető a célkereszt (ha szükséges) helyes és pontos kihelyezését felelős. Jelentés után utasítást ad a tiszthelyettesnek, megfigyelőnek és repülőgép-vezetőnek a rárepülési magasságról, valamint a rárepülési irányról és az ugrásról. Majd kiadja a parancsot az elvonulásra a starthoz.

D. Biztonsági intézkedések

1. Egyezményes jelzések oktató, szállítórepülő és gépjármű között

104. A megegyezés oktató, szállítórepülő és gépjármű között fényjelzéssel és rádióval történik. Világítójelzést csak a vezető utasítására szabad leadni. Csak a szolgálattevő csapatornvosnak szabad sebesülésnél a sebesültszállítót vagy a tűzoltókat fényjelzéssel magához parancsolni.
105. A fényjelzések a következőket jelentik:
- 2 zöld világítólövedék: „Sebesültszállító ide!”
 - 3 zöld világítólövedék: „Sebesültszállító és tűzoltó ide!”
 - 1 vörös világítólövedék: „Nem ledobni – földre tenni!”
 - 2 vörös világítólövedék: „Dobást szüneteltetni – leszállni!”
 - 1 fehér világítólövedék: „Dobást folytatni!”

2. Bevetés a repülőtérről hatótávolságán kívül

106. Az ejtőernyőscsapatok bevetésénél a repülőtéren kívül a hírközlésért a földi állomások és a levegőben található repülőgépek között (vezérgép) az L. Dv. 421⁴² határozatai, illetve a jelzések a H. Dv. 425⁴³ alapján (jelzőtábla) érvényesek. Ilyenkor előnyösebb az esetenként megállapított jelzéseket használni.
107. A rárepülési irányt úgy kell megválasztani, hogy az antenna ki- és behúzásához az indulási és az ugrási hely között elegendő idő legyen legalább rövid rádióforgalomhoz.

⁴² L. Dv. 421: Luftwaffendienstvorschrift 421. (421. sz. Luftwaffe szolgálati szabályzat). Kiképzési szabályzat a híradócsapat számára.

⁴³ H. Dv. 425: Heeresdienstvorschrift 425. (425. sz. Heer szolgálati szabályzat). A hadsereg jelkulcstáblái.

108. Felszállás után a repülő rádiója önállóan felveszi a kapcsolatot a földi állomással. Ugrás előtt az ugratóparancsnok megparancsolja a rádió behúzását. Ezt az utasítást időben kell végrehajtani, hogy az antenna behúzását az ugrás előtt biztosíthassák. A végrehajtás után a rádiós jelenti, hogy az antenna be van húzva. Csak ezután adhatja meg az ugratóparancsnok a jelet az ugrásra.
109. A rádiós és az ugratóparancsnok felelős azért, hogy kiengedett antennával ne dobjanak le ejtőernyős lövészt. Ezért a rádiós köteles az ugratóparancsnok figyelmét felhívni arra, hogy az antenna még ki van engedve, ha az ugratóparancsnok valamilyen okból az antenna behúzásának utasítását elmulasztotta.
110. Ha a rádiókészüléket nem használták, akkor is meggyőződik a rádiós a ledobás előtt arról, hogy az antenna be van húzva és a ledobásvezetőnek ugratóparancsnoknak megfelelő jelentést ad át.

3. Az ugrószolgálat járműveivel kapcsolatos rendelkezések

111. Az ugrószolgálat végrehajtásához szükséges gépjárműveket, mint a nyitott, terepjáró személygépkocsikat és motorkerékpárokat, el lehet helyezni a startnál. A felszállópályán, a startzászlótól jobbra, hűtővel az indulási irányba kell őket felállítani. A gyakorló csapat elszállítására alkalmazható járművek, az ejtőernyők összeszedésére kijelölt gépjárművek, sebesültszállítók és tűzoltóautók az ugrószolgálat megkezdése előtt elhagyják a kifutópályát, és ennek a szélén helyezkednek el a vezető szóbeli utasítása alapján. A gépkocsivezetőknek szemkontaktust kell tartania az indítási folyamaton.
112. Az indításnál és az ugrószolgálatra a kifutópálya vagy az ugrási terület végére állított összes gépjárműnek járó motorral kell készen állnia, üléseikben a vezetőkkel, amikor a szállítórepülő megközelíti a kiugrási területet, hogy ledobják az ejtőernyősöket.
113. Alkonyati vagy esti ugrásnál az összes jármű bekapcsolja a világítását.

4. Utasítások a repülőszolgálatához a repülőtéren

114. A szabályos repülőszolgálat az ugrószolgálattal szünetel. Az ugrásvezető adhat engedélyt az ugrási szünetekben a repülő fel- és leszállására.

E. Szolgálat a startnál

115. Lehetőleg az ugrószolgálat végrehajtásában részt vevő összes személy legyen jelen a startnál.
116. Az indításvezetőként beosztott tiszthelyettes a starthelyre beérkező irányítóknak jelenti a startra kész állapotot.
117. Feladatai az L. Dv. 5.⁴⁴ után igazodnak.
118. A gyakorló csapatok egy altisztjét beosztják mint „startfelügyelőt”. A startnál gondoskodnia kell a gyakorló csapaton belül a rendről. Intézkedik a startnál felállított tárgyak (startzászló, szélmérő stb.) eltávolításáról, ha esetleg az ugrószolgálat alatt egy lövész földet érése várható a start közvetlen közelében.
119. A gyakorló csapatok rajai, akik egyelőre még nem ugranak, visszavonulnak a várakozási zónába a startzászló közvetlen közelébe, ahol készülékeiket és felszerelésüket rendben leteszik.

⁴⁴ L. Dv. 5: Luftwaffendienstvorschrift 5. (5. sz. Luftwaffe szolgálati szabályzat). A Luftwaffe légi szolgálati rendje.

120. Az írnok a gyakorló csapatok felszállási fogalmazványát⁴⁵ vezeti. Őt az ugrószolgálat kezdetétől a gyakorló csapatok tisztje irányítja és világosítja fel.
121. A szükséges technikai eszközöknek az ugrószolgálat megkezdése előtt a starthelynél kell lennie. Az ugrószolgálat alatt egy szélmérőt (csészés fermanemometer) kell beosztani az ugrási terület közelébe. Ennél az eszköznél található a meteorológus, aki az ugrószolgálat alatt tanácsadóként a vezető rendelkezésére áll.

F. Leugrás

122. Először felsorakozik a starthoz minden ugrószolgálatra beosztott egység. A ruházatot, a hevederzetet, az ejtőernyők felerősítését és állapotát itt ellenőrzik utoljára. Ehhez kapcsolódva jelenti a gyakorló csapatok parancsnoka a felsorakozott egységet a vezetőnek. Ő adja ki a parancsot a szállító repülőgépekbe történő beszállásra.
123. Az ugrásért felelősként beosztott tiszthelyettes a szállítórepülőn átveszi a parancsnokságot a gyakorló csapat összes embere fölött. Gondoskodik a helyek megfelelő elfoglalásáról, és felügyeli az összes heveder szoros rögzítését a felszálláskor és földet éréskor.
124. A leugrás maga a VI. szakasz „ugrás módok” alapján történik.
125. A gyakorló csapatok vezetője ellenőrzi a bejegyzéseket az ugrófogalmazványban.⁴⁶ Erre a célra egy írnok áll rendelkezésére.
126. A szanitéctiszt ellenőrzi minden egyes ember földet érését, és szükség esetén odamegy hozzájuk. Önállóan intézkedik a sebesült elszállításáról, és utasítást ad a sebesültszállító vezetőjének, hogy a kifutópályán hajtson.

G. Tevékenység a földet érés után

127. Földet érés és magatartás a földet érés ismertetése után az V. Magatartás az ugráskor fejezet után következik.
128. Az egyes ugrás után az ugró a gyakorló csapat vezetőjének jelenti a leugrását és annak lefolyását. A gyakorló csapatok vezetője rögtön kioktatja az ugrót a leugráskor alkotott megfigyelései alapján, és az észlelt hibákat az oktatás tárgyává teszi.
129. Sorugrásnál a leugrott szakasz vezetője jelent a gyakorló csapatok vezetőjének.
130. Az ejtőernyők begyűjtését egy begyűjtő különítmény végzi, kivéve az egyes ugrásokat.
131. Egyes ugrásnál a segítő hozza a szállítótáskát a földet ért lövészhez, és segít neki a nyitott ernyő összehajtogatásában, illetve elcsomagolásában (lásd IV. C. Az ejtőernyő biztonságba helyezése szakaszt). A segítőnek tilos a lövésznek az ejtőernyő befogásakor vagy a hevederzet levételekor segíteni. Ez a tiltás nem érvényes, ha az ugró a leszálláskor megsérült.
132. Ha az ejtőernyőt a szállítótáskába elpakolták, a lövész viszi a hordtáskáját a gyülekezési helyre.
133. Fegyverrel és anélkül végzett sorugrásnál az ejtőernyőket és adott esetben a fegyverkonténereket egy mentőkülönítmény hozza be.
134. A gyakorló csapatok vezetője jelenti a vezetőnek az ugrószolgálat végrehajtását a szokatlan események, sebesülések stb. megadásával.
135. A vezető elrendeli az ugrószolgálat befejezését.

⁴⁵ Mai terminológia szerint üzem- vagy ugrásvezetői napló. Dr. Boldizsár Gábor ezredes közlése.

⁴⁶ Mai terminológia szerint ugrási napló. Dr. Boldizsár Gábor ezredes közlése.

MELLÉKLETJEGYZÉK

1. melléklet = kiképzési áttekintés:

- I. Ejtőernyős alapkiképzés
- II. Tiszthelyettes-kiképzés
- III. Ledobásvezető-kiképzés

2. melléklet = anyagelosztási terv, ejtőernyős alapkiképzés

KIKÉPZÉSI ÖSSZEFOGLALÓ

Ejtőernyős alapkiképzés – II. Tiszthelyettes-kiképzés – III. Ledobásvezető-kiképzés

Kiképzési cél	Kiképzés időtartama	Kiképzési terület	Résztevő	A részvétel feltétele
1	2	3	4	5
Csapatnál felhasználható ejtőernyős lövész	Békekiképzés 7½ hét	I. ejtőernyős alapkiképzés Elmélet: Az R. Z. 1. és más típusú ejtőernyők története és fejlesztése. Elsősegély-oktatás. Repülő- és meteorológiai oktatás (csak eligazítás). Magatartás a leugrás során. Az ejtőernyős csapatok feladatai és alkalmazási lehetőségei (tisztok oktatása). Gyakorlat: Testnevelés: talajgyakorlatok, gyakorlatok a felfüggesztő berendezésen, vonzózási gyakorlatok, leugrás a gyakorlólétráról. Az egyes és sorugrás előgyakorlatai. A hevederzet le- és felvétele. Reggeli sport, sportjátékok, menetgyakorlatok, gyakorlatok a fegyverkonténerekkel, fegyver kiképzés. Az R. Z. 1. ejtőernyő hajtogatása, Hajtogatás különleges körülmények között. Oktatórepülés. 6 kötelező ugrás végrehajtása, ezekből 1 alkonyati, vagy éjszakai ugrás, 1 és 1 ugrás végrehajtása hozzá kapcsolódó iskolalövészettel együtt. Elméleti és gyakorlati vizsga.	Az ejtőernyős csapatok ugrószemélyzete	1. önkéntesség 2. ejtőernyős alkalmasság 3. pszichológiai alkalmasság

Kiképzési cél	Kiképzés időtartama	Kiképzési terület	Résztevő	A részvétel feltétele
Csapatnál felhasználható ejtőernyős lövész	Lerövidített békekiképzés 6½ hét	Elmélet: Az R. Z. 1. és más típusú ejtőernyők története és fejlesztése. Elsősegély-oktatás. Repülő- és meteorológiai oktatás (csak eligazítás). Magatartás a leugrás során. Gyakorlat: Mint a)-nál, de fegyverkiképzés nélkül.	Az ejtőernyős-csapatok ugró-személyzete	1. önkéntesség 2. ejtőernyős alkalmasság 3. pszichológiai alkalmasság
	Háborús kiképzés 4 hét	Elmélet: Az R. Z. 1. és más típusú ejtőernyők története és fejlesztése. Elsősegély-oktatás. Repülő- és meteorológiai oktatás (csak eligazítás). Magatartás a leugrás során. Gyakorlat: Testnevelés: talajgyakorlatok, gyakorlatok a felfüggesztő berendezésen, vonszolási gyakorlatok, leugrás a gyakorlólétráról. Az egyes és sorugrás előgyakorlatai. A hevederzet le- és felvétele. Reggeli sport, sportjátékok, menetgyakorlatok, gyakorlatok a fegyverkonténerekkel, fegyverkiképzés. Az R. Z. 1. ejtőernyő hajtogatása. Hajtogatás különleges körülmények között. Oktatórepülés. 6 kötelező ugrás végrehajtása, ezekből 1 alkonyati, vagy éjszakai ugrás, 1 és 1 ugrás végrehajtása hozzá kapcsolódó iskolalövészettel együtt.		
Az ejtőernyőscsapatok teljesen kiképzett tiszthelyettese és a csapaternyők hajtogatója	6 hét	II. Tiszthelyettes-kiképzés Az ejtőernyős alap kiképzésen tanult tananyagok elmélyítése. Az iskola oktató- és kiképzési módszereinek betanítása. A kiképzési és karbantartási szolgálat feladatainak önálló megoldása. Oktatás az ejtőernyőről, az előkészített gyakorlatok vezetése, kiképzés a fegyverkonténereknél, az ejtőernyő hajtogatásának ügyelete. A ruha, hevederzet és ejtőernyő felerősítésének ellenőrzése. A leugrás ügyelete. Az ugrás közben történő viselkedés oktatása. Az ugrószolgálat oktatása. Az ugróernyők karbantartóinak kiképzése.	Az ejtőernyős-csapatok tisztjei, altisztjei és altisztjelöltei	Lezárt ejtőernyős alap kiképzés

Kiképzési cél	Kiképzés időtartama	Kiképzési terület	Résztevő	A részvétel feltétele
Alkalmasság az ejtőernyőcsapatok önálló ledobására	2 hét	<p>III. Az ejtőernyős ugrószolgálat vezetőinek kiképzése</p> <p>A ledobási helyek megítélése:</p> <p>a) elméletben térkép és légifotó alapján,</p> <p>b) gyakorlatban szemrevételezés alapján</p> <p>Repülési gyakorlatok az ejtőernyős ugráshoz, ledobási gyakorlatok bábukkal egyes és sorugrás különböző magasságainak és a kötélekből történő kiugrásnak megfelelően; ejtőernyős lövészek és ejtőernyősegységek önálló ledobása.</p>	Az ejtőernyős-csapatok tiszt-helyettesei	Az ejtőernyős-iskola lezárt tiszthelyettesi kiképzése

ANYAGFELOSZTÁSI TERV EJTŐERNYŐS ALAPKIKÉPZÉSRE

Folyószám	Szaktárgy	Békekiképzés 7½ hét		Lerövidített békekiképzés 6½ hét		Hadi kiképzés 4 hét	
		Óraszám		Óraszám		Óraszám	
		Tanítás	Gyak. kiképz.	Tanítás	Gyak. kiképz.	Tanítás	Gyak. kiképz.
1	Meteorológia	5		5		-	
2	Repülőgép-helymeghatározás	2		1		-	
3	Légi szolgálat biztonsági rendelkezések	3		3		1	
4	Repülőismeret	2		2		-	
5	Repüléstan	2		2		-	
6	Birodalmi légierő	2		-		-	
7	Elsősegély	4		4		3	
8	Magatartás a leugrásnál	5		5		4	
9	Az ejtőernyőcsapatok feladatai	2		-		1	
10	Ejtőernyő-történelem	2		2		-	
11	Ejtőernyőtípusok	2		2		1	
12	R. Z. 1.	20		20		15	
13	36 D. S. 28	4		2		-	
14	27 II. S. 20	2		2		-	
15	30 I/II S. 24	3		1		-	

Folyószám	Szaktárgy	Békekiképzés 7½ hét		Lerövidített békekiképzés 6½ hét		Hadi kiképzés 4 hét	
		Óraszám		Óraszám		Óraszám	
		Tanítás	Gyak. kiképz.	Tanítás	Gyak. kiképz.	Tanítás	Gyak. kiképz.
16	Oktatás a repülőnél	1		1		1	
17	A hevederzet felerősítése		6		4		3
18	Az ejtőernyők megmentése		6		4		2
19	Talajgyakorlatok		16		15		12
20	Gyakorlatok a felfüggesztő berendezésen		16		15		12
21	Hasznos gyakorlatok a Ju 52-nél		16		15		12
22	Az ernyő elfogása		9		7		6
23	R. Z. 1. csomagolási gyakorlatok		88		88		60
24	Csomagolás rendkívüli körülmények között		8		8		8
25	Gyakorlatok a fegyverkonténereknél		2		2		–
26	Fegyver kiképzés		21		–		–
27	Sportjátékok stb., úszás		14		12		–
28	Menetgyakorlatok		10		6		–
29	Szoktató repülések		2		2		1
30	Ugrószolgálat		26		26		18
31	Vizsgák		8		8		–
	Összesen a tanítás és gyakorlati kiképzés	61	248	52	212	26	134
	Összesen (órák)	309		264		160	

ÖSSZEZÉS

A német ejtőernyős fegyvernem kialakulására a legnagyobb hatást a szovjet légideszantcsapatok gyakorlatai tették. A német ejtőernyősök zászlóalj- (illetve ezred-) kötelékben végrehajtott ugrása (Weserübung-hadművelet, majd a nyugati hadjárat során), valamint a fegyvernem intenzív bővítése indokolta a kiképzés szabályozását, ezért volt szükség a szolgálati előírás kiadására. A kiemelt figyelmet kapott német ejtőernyős bevetések pedig mintául szolgáltak; számos állam – közöttük a Magyar Királyság – kívánt ejtőernyős csapatokat felállítani. Sajnos az információk átadására vonatkozó magyar kéréseket elutasították. Emiatt a magyar ejtőernyős csapatnem kialakulása és kiképzése saját utat járt be. Bár voltak hasonlóságok a kiképzés egyes folyamatait illetően, elmondható, hogy az ejtőernyős honvéd testi felkészítése jelentősen eltért a német ejtőernyős vadászokétól, mind felszerelésében, mind pedig kiképzésében.

FORRÁSOK:

Bundesarchiv, Bild 101I-304-0634-07 / Funke / CC-BY-SA 3.0.

H. Dv. 425: Heeresdienstvorschrift 425. (425. sz. Heer szolgálati szabályzat). A hadsereg jelkulcstáblái.

L. Dv. 1601. Die Fallschirmgrundausbildung für die Fallschirmtruppe. Ernst Steiniger, Berlin, 1940.

L. Dv. 421: Luftwaffendienstvorschrift 421. (421. sz. Luftwaffe szolgálati szabályzat). Kiképzési szabályzat a híradócsapat számára.

L. Dv. 5: Luftwaffendienstvorschrift 5. (5. sz. Luftwaffe szolgálati szabályzat). A Luftwaffe légi szolgálati rendje.

FELHASZNÁLT IRODALOM:

Balanyi János: *Ejtőernyős vándorugrás*. Honvéd Tiszthelyettesek Folyóirata, X. évf. 1943/6.

Kincses Gyula: *Magyar ejtőernyősök*. Honvéd Tiszthelyettesek Folyóirata, IX. évf. 1942/5., 35–49.

Makray Ferenc: *Az ejtőernyős csapatok magyar szemmel nézve*. Magyar Katonai Szemle, 9. évf. 1939/9., 142–150.

Makray Ferenc: *Szervezési kérdések az ejtőernyős csapatok felállításánál*. Magyar Katonai Szemle, 10. évf. 1940/4., 143–152.

Reszegi Zsolt: *Ejtőernyős ugróruházat II. rész*. Haditechnika, 49. évf. 2017/5., 60–65.

Reszegi Zsolt: *Légi huszárok: Az ejtőernyős csapatnem kialakulása és harcai 1938 és 1945 között*. HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum és a Magyar Nemzeti Levéltár Veszprém Megyei Levéltára, Budapest–Pápa, 2013.

Sáray Bertalan: *Sportkiképzés az ejtőernyős csapatnál*. Magyar Katonai Szemle, 13. évf. 1943/10.

Szakály Sándor: *A magyar katonai felső vezetés 1938–1945*. Ister Kiadó, Budapest, 2003.

Tassonyi Edömér: *Az ejtőernyős csapat alkalmazása*. Magyar Katonai Szemle, 13. évf. 1943/4., 125–128.

Vadas Mihály: *A légi gyalogságról*. Honvéd Altiszti Folyóirat, VI. évf. 1939/9., 14–20.

https://www.galatech.hu/pg/dir/39-sz_Legugyi-eloiras.pdf

A FELHASZNÁLT KÉPEK JEGYZÉKE, FORRÁSA:

Német ejtőernyős lövész ugrása gyakorlólétráról – A következő linken elérhető videófilm képkockája: <https://www.youtube.com/watch?v=Deq0PQRdDW0>. A videót feltevő A/V Geeks engedélyével közöljük.

Honvéd ejtőernyős ugrása gyakorlólétráról Pápán – HTM 108854-54.

Német ejtőernyősök gépelhagyása statikus géptörzsből – A következő linken elérhető videófilm képkockája: <https://www.youtube.com/watch?v=Deq0PQRdDW0>. A videót feltevő A/V Geeks engedélyével közöljük.

A hevederzet rögzítve a felfüggesztő berendezésen; német ejtőernyősök ugrása folyamatban – HTM 52876.

Honvéd ejtőernyősök gyakorolnak a „bitón” – privát gyűjteményből.

Magyar ejtőernyős konténer, szétszerelt rádióval – HTI típuskönyv, 1943 IV. kötet, *Híradó berendezések – Rádiókészülékek*.

Német ejtőernyős konténer – Bundesarchiv, Bild 101I-304-0634-07 / Funke / CC-BY-SA 3.0.